

om det samme emne og på den måde har frembragt en lille forespørgsel i onsdagsspørgsmålene. Det er jo ikke meningen med spørgsmålene om onsdagen; derfor håber vi, at vi ved at få de korte forespørgsler kan modernisere onsdagsspørgsmålene.

Mange af mine folketingskolleger er glade for den ordning, vi har indført vedrørende de korte bemærkninger under debatterne: at det foregår hurtigt med 1 minuts taletid.

Men der er megen utilfredshed med, at man kun må stille spørgsmål i korte bemærkninger til ordføreren. Man siger, at det giver en død debat, at debatten dør ud, og at man begynder at bruge små numre for at komme ind i debatten. Derfor mener jeg, at det er et af de emner, vi også må diskutere i Udvalget for Forretningsordenen.

Jeg synes også, at når vi har begrænset de korte bemærkninger til 3-4 runder, må det være på den måde, vi gør det på, og ikke ved at gå ind og beskære debatten.

Vedrørende de åbne udvalgsmøder: Der skal der ikke være tvivl om, at det er vi ikke tilhængere af. Vi mener, at den åbenhed, man ønsker i udvalgene, kan man få igennem samråd, den kan man få igennem de temadebatter, der nu bliver mulighed for; hvis man åbner selve udvalgene, tror jeg bare, man flytter diskussionen et andet sted hen og ikke beholder den i udvalgene.

Og jeg er meget enig i, at man skal være forsigtig med ikke at flytte debatten fra Folketingssalen og op i udvalgene. Jeg synes, det er godt at have høringer, men emnet temadebatter vil vi da have uddybet meget, før vi er sikre på, at det er den rigtige vej. Temadebatter hører hjemme i Folketingssalen og ikke i udvalgene.

Finansloven synes vi det er rimeligt at man får gennemarbejdet godt. Vi synes også, det er rimeligt, at der kan blive en dag, hvor man debatterer finansloven. Men det er jo også rigtigt, at så skal den ligge fast i planen, og der skal være tid til, at partierne kan nå at gennemgå loven, inden debatten kommer. Derfor tror vi ikke på, at det kan lade sig gøre med den kommende finanslov. Det er jo også meningen, at dette forslag først skal træde i kraft til oktober, og derfor har vi tid til at diskutere det.

Jeg tror, at et af de store problemer, vi har – og det er svært at løse – er svar på spørgsmål. Der bliver jo stillet utrolig mange spørgsmål, og antallet har været stigende i de senere mange år. En årsag til stigningen er, at de svar, vi får tilba-

ge fra ministerierne, dels er alt for længe undervejs, og dels er svarene for dårlige, og det resulterer så i nye spørgsmål.

Skal vi have Folketinget til at fungere godt, kræver det, at regeringen viser en vilje til at være med til at få Folketinget til at fungere godt, så vi får de oplysninger, vi har brug for. Derfor kunne det jo også være fristende, at vi fik den spørgetime med statsministeren. Vi er meget parat til at gå med ind i den tankegang, men jeg har forstået, at det kniber lidt med at få regeringspartierne med. Det kan jo være, at hvis situationen var omvendt, ville vi have samme holdning. Jeg tror det selvfølgelig ikke.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Ja, jeg tror ikke, at det nødvendigvis har noget at gøre med, om man er regeringsparti eller ej. Jeg skal ikke afvise, at hvis holdningen skifter, vil det have noget at gøre med, om man er regeringsparti eller ej – hvis de Konservative skulle finde vej til regeringsbænke engang.

Men det er faktisk et principielt spørgsmål om at skabe mulighederne for en kvalificeret debat. Og en kvalificeret debat er ikke nødvendigvis, at et større antal af Folketingets medlemmer kan stille en minister over for en byge af spørgsmål, som man i øvrigt ikke har forberedt sig på, således at man kan komme med nogle kvalificerede svar.

Så for Socialdemokratiets vedkommende har det såmænd ikke noget at gøre med, om vi er et regeringsparti eller ej. Det er et svar, vi også har givet, da vi var i opposition, og det synes jeg faktisk er værd at holde fast i. Men vi skal ikke afvise, at der er andre, der kan skifte holdning.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Vedrørende statsministeren og andre ministre, der skulle svare her i salen, vil jeg sige, at så vil jeg tro, at danske ministre er lige så velkvalificerede og veluddannede som de svenske, og dér kan det lade sig gøre; så skulle det jo nok også kunne lade sig gøre i Danmark.

Jeg kan da godt nævne eksempler på holdningsskift i forhold til, om man er i regering eller i opposition, men det er jo egentlig ikke det, diskussionen går ud på i dag.

Men på lidt længere sigt tror jeg, at vi når frem til at få spørgetid til ministrene på samme måde, som de har i Sverige.